

дрывія и езера прысънчавы и ладіі бѣлизнавы тег-
лены подъ прости селскы стрѣхы. Насрѣщъ ми
ся виждаше домътъ, като другъ единъ палатъ,
направенъ споредъ спретныйтъ и повече италіян-
скій строй на първыты годины отъ царуваніето
на Лудовика XIII. Прѣдъ него пакъ, подъ самы-
тѣ пай-высокы прозорцы на лицето, имаше гра-
дина высяща, на коіжто ся възлѣзваше прѣзъ единъ
широкъ сълбж. Свѣтлыйтъ този и великолѣпенъ
изгледъ и хармоническійтъ отзивъ на юношескы
гласове и на едно фортепіяно що ся счуваше
издалечь, прѣвърнажъ идеитъ които бѣхъ си съ-
ставилъ въ Парижъ още; защото вмѣсто овех-
тѣль и пустыненъ стълпъ, както си въобразявахъ
домътъ на Лароковытъ, намѣрихъ веселж и твър-
дѣ пріятнѣ лѣтиж кѣщж. Като възлѣзохъ пърга-
во възъ сълбжтж, намѣрихъ ся прѣдъ еднѣ сце-
нѣ, коіжто въ другы обстоятелства быхъ възи-
малъ за добрж сполукж; шесть дѣвойки, прѣгър-
нѣты по двѣ, смѣяще ся въртѣхж ся та играяхж
по хармоническійтъ рипове които стройны прысти
свиряще на фортепіяно издавахж прѣзъ прозоре-
цътъ. Но едваамъ сварихъ да мѣтиж погледъ на
распаленытъ лица, па разрѣсенытъ косы и наши-
роко-надвесенытъ шекы на играчкытъ; защото
щомъ ся вѣстихъ и тѣ оставихж хорото и ся
наредихж, като па бой, та чакахж важно да ми-
не гостътъ. Но гостътъ ся спрѣ като не знаеше
какво да прави. Отъ нѣколко врѣме насамъ умѣтъ